

ANDIRININ GELECEĞİ DOĞAL DENGEDE SAKLI

Andırın bölgesini tanıtırken Bolu Dağlarına benzetirler. Karadeniz gibi derler. Halbuki Andırının oralardan daha zengin ve güçlü tabiatı vardır. Bunun iki açıklaması var.

1. Torosların ortasında, Andırında Karadeniz, Bolu gibi yeşil doğanın olduğunu anlatır.
2. Andırının imajını anlatır.

Gerçektende Doğu Akdeniz’de orta toroslarda doğası bu denli güçlü, bitki örtüsü bu denli zengin bir bölge görülmez.

Toroslarda bitki katmanları makilik, fundalık, meşe, çam, köknar, ardıç gibi seri basamaklarından oluşur. Bunlar kendi aralarında karışık bitkileri barındırmazlar. Halbuki Andırın öyle değil. 200 rakımından 1900 rakımına denk yüzlerce bitki türü ve ağaç çeşitleri bir arada bulunur. Meyve ağaçları her rakımında çeşit çeşit bulunur. Doğa zengin bir botanik bahçesini andırır.

Andırın 200 rakımı ile 1900 rakımları arasında üst üste kademelenmiş küçük havzalar ve dağlardan meydana gelmiştir. Bu havzalar birbirine dere ve çaylarla bağlıdır. Dağların arasından geçen dereler geniş yarıklar halinde kanyonlar oluşturur. Her havzanın ortasındaki küçük ovalar humuslu, zengin topraklardan meydana gelmiştir. Rakımları ve toprak yapısı farklı oluşu sonucu her havza kendine mahsus mikro klima iklim oluşturur. Bunun sonucunda her havzada değişik bitki örtüsü ve tabiat zenginliği vardır. Bunlar Andırının farklılığını ve zengin doğasını meydana getirir.

Andırın cazibesi, iklimin getirdiği avantajlarda gizli. Cep şeklinde küçük ovalar farklı rakımlarda bulunmaktadır. Yüksekliğe göre bu yerlerin yetiştirdiği bitki çeşitliliği yanında havası suyu farklı farklıdır. Buralar tamamen sıcaklığın hakim olduğu Çukurova’da aranan ortamlar oluşturur. Her cep ovayı tercih eden, yaylayan insan grupları çıkar. Bir bakarsanız Andırının her yeri yayla. Yaylalarda, insanlar konaklar. Konan göçen bu insan toplulukları kültürü ile gelirler. Neticede buralar Çukurova’nın bir parçası olur.

Hayvancılığın yoğun yapıldığı eski dönemlerde yayla olarak daha çok otlak, yaylak, meralar ve kırlar tercih edilirdi. Bu da yüksek rakımlı yerler demek. Şimdilerde ise su kaynakları, vadiler, tepeler, düz alanlar tercih ediliyor. Kırlar daha çok gezinti amaçlı kullanıyor. Buradan şu sonuca varıyoruz. Yaylaların hepsi biliniyor, hepsinde insanlar konaklayabiliyor. Coğrafya müsait olduğu için ulaşım kolay yapılıyor. Kısaca, Andırında el değmemiş doğa parçası kalmadı.

Ayrıca açılan yer altı kuyularını eklemeliyiz. Elektrik sayesinde çalışan kuyular yer altı su dengesini bozuyor, tabiat çoraklaşmaya itiliyor.

İnsanlar ulaştıkları her yere konut, yayla evi yapmak istiyorlar. Bunu sınırlayacak bir engelde görünmüyor. Kalıcı yapılan her yapı ile doğal denge zarar görüyor.

Alt yapı olmadığından tabiat kirleniyor. Orman ve bitki örtüsü darbe alarak zayıflıyor. Yeşillerin arasında açılmış, kelleşmiş bir tabiat görüntüsü ortaya çıkıyor.

İkinci yerleşim dediğimiz yayla yerleşimleri en çok su kaynaklarına zarar veriyor. Doğada bilinen bir su varsa, bir yeşillik varsa makine ile kazınarak suyu alınıyor. Eve getirilip hapse ediliyor. Doğal su kaynağı iki ay yayla kullanımı için on ay tabiatın elinden alınıyor. Suya dayalı doğal denge bozuluyor. Bitkiler, canlılar, sürüngenler, ağaçlar hepsi bu olumsuzluktan nasibini alıyor.

Bugün Andırında açıkta akan çeşme türü kaynaklar kalmamıştır. Hepsi kaptajlara gömülmüş ve tabiatın elinden alınmıştır. Andırın doğal geleceğini tehdit eden en büyük tehlike yok edilen su kaynaklarıdır.

Nasıl Andırının gücü doğaya dayanıyorsa, doğada su kaynaklarıyla hayat buluyor. Görülen manzara şudur. Su kaynakları doğadan alıkonulduğu için denge bozuluyor. Bozulan denge su kaynaklarını besleyemiyor. Çukurova'nın sarı sıcağından bunalarak doğaya kaçan insanoğlu, teknolojiyi kötü kullanarak sığındığı doğayı bitiriyor.

Bir yanda doğallığını, zenginliğini hala koruyan coğrafya, öbür yanda el değmemiş alan bırakmayan toplumun yoğun baskısı. Andırının geleceği de bu dengede saklı. Bundan dolayı Andırının doğal yaşamının sürmesi hassas hale geliyor. Bunun için bir dizi önlemler alınmalıdır. En acil olanları hemen sıralayalım.

1. Orman, tarım kadastroları tam sınırları yeniden çizilmeli.
2. Yerleşim yerleri, sınırlandırılmalı, plan yapılmalı
3. Su kaynakları münferit olmaktan çıkarılmalı. Plan dahilinde ortak depolar yapılarak dağıtılmalı.
4. Hangi su alınırsa alınsın bir bölümü doğaya geri bırakılmalı.
5. Dik ve eğimli yamaçlar çiftçilikten alınmalı yerine meyvecilik teşvik edilmeli.
6. Meralar ekilmemeli, sürülmemeli, proje yapılarak korunmalı
7. Tarımda salma sulama sistemlerinden vazgeçilmeli, modern sulamaya geçilmeli
8. Tarım arazileri kesinlikle yerleşme, yapılaşmaya, açılmamalı
9. Ağaçlandırma yapılmalı
10. Orman kesimleri yani üretimi tamamen durdurulmalı
11. Vahşi, el değmemiş, insansız orman alanları oluşturulmalı ve buralarda yaban hayvanı avları (Özel Avlanma Alanları) yaptırılmalıdır.
12. Andırının bütün bitki örtüsü koruma altına alınmalı
13. Elektrik hatları yer altına alınmalı, orman alanları açılmamalı
14. Keçi, 300 – 900 rakımları arasında projeli, kontrollü yapılmalı, diğer kısımlarda tamamen kaldırılmalı.
15. Tarla açmalar önlenmeli
16. Orman koruma köylüye verilmeli
17. Arazi ıslahı ve erozyon kontrolü yapılmalı
18. Yakacak için odun dışında kömür kullanılmalı
19. Bitkisel orman ürünleri planlı ve izinli toplanmalı
20. Avcılık tamamen yasaklanmalı

21. Özel ormancılık teşvik edilmeli
22. Maden ve taş ocak faaliyetleri yapılmamalı
23. Organik tarıma geçilmeli
24. Merkezde sanayi bölgesi ayrılmalı
25. Atık sularda doğal arıtmaya geçilmeli

KAYBOLAN DOĞA NOTLARI

Köyün yamacında güzel bir çeşme vardı.
Kaptaj yaptılar, götürdüler.
O günden sonra yamaçta kuşlar ötmez oldu.

Evimizin yanında söğüt ağacı vardı.
Eve serinlik geliyordu.
Söğüt kesildi. Sıcaktan oturamaz olduk.

Köyün önündeki sulak alanı sinek oluyor diye yarıdılar.
Ortalık kurudu ama o gün bugün ne göçmen kuşlar gördük, ne sesini duyduk

Eskiden derelerde balık tutardık.
Şimdi ne balık var, ne de tutmasını bilen

Av silahları serbest oldu.
Dağda uçan kuş kalmadı.
Düzlüklerde sürüyle yayılan tavşanlar anılarda kaldı.
Birde avcılarının dilinde

Eskiden baltayla ormana gidenler en fazla bir ağaç keserdi.
Şimdi motorlu testere ile dağa gidenler baltanın bir yıllık işini bir günde yapıyor.
Issız, sessiz dağlar motor gürültüsüyle yankılanıyor.
Yaban hayvanları için emin yer kalmadı.